

Onnellisuus keskiaikaisessa astrologiassa

- Ben Dykes, PhD

(Translated with the written permission of the Author. Translation/Suomennos © 2009 Petri Laakso)

Kysymys oikeasta mielentilasta liittyy kysymykseen terapiasta, koska siinä on annettava neuvoja kuinka pärjätä elämässä.

Moderni astrologia on usein ympäröivää ja hämmentävää mitä tulee siihen kuinka syntymäkartalle ominaiset vahvuudet ja heikkoudet vaikuttavat tunnetiloihin kuten henkilökohtaiseen onnellisuuden tunteeseen ja tyytyväisyyteen ja tyydytykseen. Tässä artikkelissa filosofian tohtori Benjamin Dykes kuvaa muutamia tapoja, joilla keskiaikainen astrologia pureutuu näihin asioihin. Hän näyttää kuinka ne ovat itse asiassa oleellisia jos halutaan yrittää ymmärtää syntymäkarttaa psykologisesti. Ben antaa esimerkin tekniikasta, jota tällä hetkellä opettaa Robert Zoller. Hän myös pohjaa keskiaikaisen lähestymistapansa vanhan ajan filosofiaan ja osoittaa, etteivät keskiaikaiset menetelmät ja filosofia suinkaan ole aikansa eläneitä ja epätarkoituksenmukaisia. Pikemminkin niiden kehittyneisyys, selkeys ja sovellettavuus ovat säilyttäneet voimansa ja ne tarjoavat todellista hyötyä moderneille astrologeille, jotka työkseen neuvovat asiakkaitaan millä tahansa tavalla.

Onnellisuus entisajan maailmassa

Nykyään puhumme "onnellisuudesta" kahdessa pääasiallisessa merkityksessä: tunteena (olla "onnellisessa" mielentilassa) ja yleisluontoisena lausuntona siitä kuinka hyvin joku pärjää (hän on "onnellinen lakimiehenä"). Vanhan ajan ajattelu painotti jälkimmäistä merkitystä. Ennen oltiin yksimielisiä siitä, että onnellisuus on objektiivista, se perustui olentojen luontaisiin tarpeisiin: kyseessä oli potentiaalien todellistaminen ja tietynlaisen erinomaisuuden saavuttaminen, ja se vaati oikean mielentilan.

Ennen muinoin ihmiset uskoivat, että onnellisuus oli mahdollista määritellä ja arvioida objektiivisesti, koska erilaisilla ihmisillä on erilaisia tarpeita. Jos henkilön tarpeet ja potentiaalit toteutuvat, silloin hän elää hyvin, kukoistaa ja on "onnellinen"; jos näin ei tapahdu, hän ei ole onnellinen. Tämä tarkoittaa myös sitä, että tietynlainen elämäntapa on luontainen tietyille olennoille: kasvin luontainen elämäntapa on saada ravintonsa maaperästä sekä aurinkoa. Jos kasvi tekee näin, ja tekee sen johdonmukaisesti hyvin, silloin kasvi täyttää roolinsa kasvina ja on "onnellinen". Jos jokin estää kasvia näissä toiminnoissa, silloin kasvin elämä on epäluonnollista ja se on "onneton". Sama koskee ihmisiä: ihmisinä meillä on tiettyjä tarpeita. Jos ne täyttyvät, pystymme elämään itsellemme luontaista elämää, ja olemme onnellisia. Jokin estää onnettomia ihmisiä jollain tapaa toteuttamasta elämässä itselleen ominaisia rooleja, funktioita ja taitoja.

Filosofit olivat eri mieltä siitä, minkälaisia potentiaaleja täytyi toteuttaa. Jotkut (etenkin aristoteelikot) olivat sitä mieltä, että tavanomaiset hyödykkeet kuten raha, asema ja niin edelleen olivat oleellisia (mutta eivät ainoita) onnellisen

elämän osatekijöitä: kodittomat ja nimettömät ihmiset eivät luultavasti ole onnellisia, kun taas menestyvät ja rikkaat todennäköisemmin ovat. Toiset -- kuten stoalaiset -- sanoivat, että ihminen voi olla onnellinen "valtaistuimella tai kahleissa". Meidän täytyy tehdä valintoja sellaisten asioiden suhteen kuin raha ja asema, mutta köyhyys ja rikkaudet eivät itsessään vaikuta viisaan ihmisen onnellisuuteen.

Tämä onnellisuuskäsitys ei sulje pois henkilökohtaisia, subjektiivisia tunteita. Entisaikaan painotettiin sitä, että onnellisuus (objektiivisessa mielessä) oli hyvin nautinnollista – kukoistaminen tuntuu mahtavalta! Mutta onnellisuus ei ole sama asia kuin henkilökohtaiset tunteet. Ajattele esimerkiksi, että olet varattoman ihmisen lakimies: se on kutsumuksesi, olet siinä hyvä. Mutta joinain päivinä olet luultavasti vihainen maailman epäoikeudenmukaisuuksille ja menet kotiin pahoilla mielin. Vaikka olet vihainen jostain tietystä asiasta, voit silti olla sitä mieltä, että elät hyvin – teet työtä jota sinun on tarkoitettu tekevän. Työsi on innostavaa etkä voi kuvitella tekeväsi mitään muuta. Olet objektiivisesti onnellinen, ja tunnet subjektiivista mielihyvää siitä, vaikka oletkin juuri tällä hetkellä negatiivisen tunteen vallassa. Niinpä mielihyvän kokeminen ei ole sama asia kuin onnellisuus.

Tällä tavalla onnellisuustarpeet sopivat yhteen sen kanssa, että henkilöllä on oikeat arvot ja oikea mielentila. Henkilön oma, maailmaa koskeva tieto, arvot, tunteet, ihmiset -- ja kuinka hän niiden kanssa pärjää -- ovat se kenttä, jolla onnellisuuden rajapyykki todella pestään. Se ei riitä, että tekee oikein tai että omistaa tavanomaiset hyödykkeet: ollaksemme onnellisia meillä täytyy olla oikea asenne asioita kohtaan. Joku joka stressaa kovasti jos ei saa toista jälkiruokaa ei voi olla yhtä onnellinen kuin toinen jolla ei ole yhtä paljon tai ollenkaan tällaista stressiä. Stoalaiset olivat sitä mieltä, että negatiiviset tunteet, kuten viha, olivat patologisia merkkejä siitä, että arvosi olivat sekaisin ja korruptoituneet – ajattele ihmistä joka hajoaa tyhjänpäiväiseen asiaan.

Kysymys oikeasta mielentilasta liittyy kysymykseen terapiasta, koska siinä on annettava neuvoja kuinka pärjätä elämässä. Filosofian johdantokursseilla, joita opetan collegessa, käytän Aristoteleen, stoalaisten ja muiden tekniikoita ja neuvoja. Autan niiden avulla opiskelijoita oppimaan kuinka parantaa elämänlaatuaan vaikka he eivät aina pysty parantamaan ulkoisia olosuhteitaan.

Yleisesti ottaen entisaikainen psykologia koski näitä asioita (jos jätetään pois jatkuvat keskustelut havaitsemisesta ja kielestä). Antiikin terapeutti olisi kysynyt: Mikä on asiakkaan sosiaalinen asema? Onko hänellä ystäviä, ja millaisia ystäviä? Millainen tasapaino vallitsee asiakkaan tunteiden ja himojen ja älyllisten lahjojen välillä? Onko asiakkaalla tavanomaisia hyödykkeitä kuten rahaa ja terveyttä? Millaiset arvot asiakkaalla on, ja kuinka hänen uskomuksensa aiheuttavat tunteellisia reaktioita ja vaikuttavat hänen kykyynsä pärjätä elämässä?

Tavanomainen onnellisuus ja syntymäkartta

Entisaikojen filosofien mukaan onnellisuus siis vaati tietynlaista tietoa maailmasta, oikeat arvot ja mielentilan, tietoa itsestämme ja siitä miten sovimme kokonaiskuvaan – sekä tiettyjä yleisiä asioita ja käyttäytymistapoja. Tämä on pitkälti perusta sille ajatukselle, että elääkseen paremmin astrologin neuvojen perusteella, asiakkaan täytyy tietää kuka ja mikä hän on. Tämä on tietoa, joka löytyy syntymäkartalta. Ennustaminen vaatii vielä yhden osatekijän: kuinka asiakas voi ymmärtää itseään ja elämää siten että kun ennustukset toteutuvat hän pystyy hyväksymään sekä hyvän että pahan?

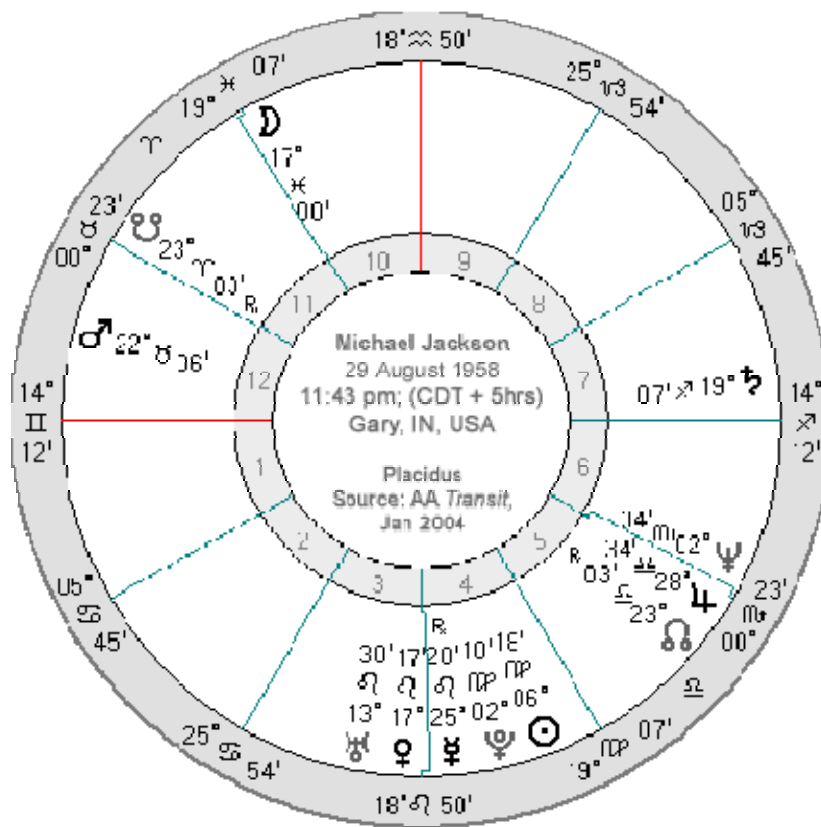
Aivan kuten muinaiset filosofit painottivat sitä, että meillä on paljon rooleja ja asemia elämässämme, samoin keskiaikainen astrologia osoittaa, että onnellisuutta voi syntymäkartasta analysoida monella tasolla. Listaan tässä tärkeimmät perinteiset tasot ennen kuin siirryn käsittelemään yhtä tuoreempaa.

Yhtäältä voimme menestyä ihmisinä yleisimmällä mahdollisella tavalla: maksimaalinen vaivattomuus ja mahdollisuudet, minimaalinen määrä vaikeuksia ja esteitä. Minusta vaikuttaa siltä, että yleinen indikaattori tälle asialle on se, että hyväntekijät ja taivaan valot ovat kartalla vahvoja, hyvässä kunnossa ja suorassa liikkeessä; pahantekijät ovat heikkoja jne. Jos hyväntekijät ja taivaan valot eivät ole vahvoja eivätkä ole vahvoissa huoneissa tai hallitse vahvoja huoneita (kuten kulmahuoneita) – ja pahantekijät puolestaan ovat – silloin elämän keskeiset osa-alueet ovat täynnä ponnistelua ja vaikeuksia.

Toinen roolimme on olla rationaalisia olentoja. Useimmiten muinaisessa perinteessä (stoalaisia lukuun ottamatta) tämä merkitsi sitä, että henkilöllä oli vahvat älylliset lahjat (jotka ilmenivät rehellisyytenä, nokkeluutena ja hyvänä arvostelukykyinä), jotka olivat harmoniassa tunteiden kanssa. Antiikin ja keskiajan astrologiassa tämä johdetaan yleensä Merkuriuksesta (järki) ja Kuusta (tunteet, irrationaalinen). Jos ne ovat hyvässä kunnossa ja niillä on hyviä Aspekteja, henkilö on iloinen, fiksu, rauhallinen ja rehellinen. Mitä enemmän ne ovat haavoittuneita ja mitä enemmän niillä on huonoja Aspekteja tai ei ole Aspekteja, sitä epävakaampi henkilö mentaalisesti ja emotionaalisesti on. Järki ja tunteet voivat kamppailla keskenään tai toinen voi saada toisen valtaansa. Tässä kohtaa auktoriteettien menetelmät olivat hieman erilaisia. Ptolemaios käyttää Merkuriusta ja Kuuta; Abu `Ali käyttää Merkuriusta; Schoener Merkuriusta, Kuuta ja niiden merkkien merkkihallitsijoita joissa nämä planeetat ovat (engl. dispositors); Lilly painottaa Merkuriusta enemmän kuin Kuuta. Huomaa kuitenkin, ettei tämä tulkinta ole persoonallisuuden indikaattori: sen katsotaan paljastavan henkilön mielen tasapaino ja harmonia, ei persoonallisuuden rikkautta ja laatua. Tämä rooli varattiin yleensä erityiselle planetaariselle indikaattorille (katso alla), vaikkakin yllä luetellut auktoriteetit arvioivat näitä kahta asiaa yhdessä.

Rooman stoalaiset olivat sitä mieltä, että elämäämme kuuluu myös tietty sosiaalinen asema/arvo ja tietyt vastuut ("virkamme"). Esimerkiksi yksityisten kansalaisten asema ja vastuut eroavat virkaan valittujen virkamiesten vastaavista; tai filantroopin asema ja vastuut pienyrityksen omistajan vastaavista. Olen sitä mieltä, että perinteinen tulkinta maineesta tai kunniasta pyrkii paljastamaan tämän puolen, sillä se mittaa henkilön sosiaalista luokkaa ja vaikutusvaltaa yhteisössä, sekä lisäksi tiettyjä toimintatapoja joista henkilö tullaan tuntemaan. Tämä tulkintamalli, joka löytyy Ptolemaioksesta alkaen ("Aseman onnekkaisuudesta," *Tetrabiblos* IV.3), käyttää lähinnä Aurinkoa pääasiallisena maineen signifikaattorina, kymmenettä huonetta – sekä yleisenä näkymänä elämän esteisiin taivaan valojen, hyväntekijöiden ja pahantekijöiden kuntoa ja suhdetta. Tämä oli myös se alue, jossa tutkittiin merkkejä henkilökohtaisesta tai perheen orjuudesta. Erityisen heikot hyväntekijät ja taivaan valot sekä voimakkaat pahantekijät merkitsevät räpiköintiä, vaikeuksia ja tuntemattomuutta.

Samat roomalaiset stoalaiset lisäsivät myös ajatuksen, että meillä on rooleja ihmisinä, joilla on erityisosaamista ja taitoja. Tämä heijastuu Ammatillisen Signifikaattorin tulkintaan, planeettaan, josta voi nähdä mitä henkilö tekee työkseen, mutta myös sen, missä henkilö on erityisen hyvä. Yhden tuntemani henkilön ammatillinen signifikaattori on Venus. Päivätyökseen hän toimii atk-yrityksessä, mutta hänellä on ollut vuosia voimakas intohimo itämaiseen ja intialaiseen tanssiin, joita hän harrastaa kiertävän seurueen kanssa. Michael Jacksonin kartalla Venus on ammatillinen signifikaattori, mutta hänen kartallaan olevat maineen ja viihdyttämisen merkit tekevät siitä todennäköisempää – niin kuin asia todellisuudessa onkin -- että hän todella laulaa ja tanssii ansaitakseen elantonsa. Tässä tulkintamallissa pyritään etsimään vahvaa, angulaarista Merkuriusta, Venusta tai Marsia. Vahvin voittaa ja sen luonne sekä aspektit osoittavat mikä henkilön erityislahjakkuus on. Katso erimerkiksi Ptolemaioksen "Toiminnan laatu," *Tetrabiblos* IV.4, tai Lillyn ammatillista tulkintamallia hänen kirjassaan *Christian Astrology*.

[Osana näiden tekniikoiden esittelyä kirjoittaja on tehnyt yksityiskohtaisen tulkinnan Michael Jacksonin syntymäkartasta, joka on luettavissa [tämän linkin](#) takaa. Se on kolmas viesti alaspäin. Siinä selitetään miksi Venus valitaan Ammatin signifikaattoriksi. Tämä foorumiviesti on edelleen aktiivinen, ja keskustelua keskiaikaisesta lähestymistavasta MJ:n karttaan voi jatkaa siellä.]

Platon esitti dialogissaan *Faidros* ajatuksen, että ennen maallista inkarnaatiotaan kukin yksilöllinen sielu palveli tai seurasi yhtä jumalista. Platon kuvasi tämän planeetoista johdetuksi jumaluuksien kulkueeksi, joka levittäytyi taivaalle. Tämän myytin mukaan kyseinen yhteys tiettyyn jumalaan ilmenee elämässä tiettyinä tarpeina ja asenteina, tosin maallisessa tietämättömyydessämme ja pimeydessämme emme usein tunnista näiden asenteiden alkuperää. Tämä ajatus heijastuu *Almutem Figuriksen* laskemisessa ja tulkinnassa. Sen käsitettiin olevan kartalla voimakas planeetta, jonka henki tai enkeli toimii ihmisen erityisenä linkkinä jumaluuteen. *Almutem Figuris* on henkinen astrologinen tulkinta, joka on samantapainen, muttei identtinen kuin Lillyn "Kartan Hallitsija". Samoin kuin Lillyllä (ja Platonilla) *Almutem Figuriksen* katsottiin vaikuttavan henkilön ajatuksiin, uskomuksiin ja luonteeseen. Henkinen valaistuminen voi vaatia sitä, että avaamme silmämme tälle planeetalle ja käytämme sitä päästäksemme kosketuksiin jumaluuden kanssa. On merkittävää, että monet modernit astrologit yhdistävät nykyään tämän ajatuksen aurinkomerkkiin.

Muinainen lääketiede lisäsi toisen idean. Vuosisatoja hänen kuolemansa jälkeen Platonin käsitys kuolemattomasta, ei-materiaalisesta sielusta oli vähemmistön näkemys. Useimmat filosofit ja lääkärit olivat pitkälti materialisteja ja uskoivat, että ihmisen kemiallinen/kehollinen koostumus altisti hänet tietynlaisille taudeille, persoonallisuuden piirteille ja innostumis- ja näkemyslaaduille. Tämä näkemys vallitsee pitkälti nykylääketieteessä: jos olet terve, näkemyksesi,

energiasi ja persoonallisuutesi kaikki kohentuvat. Keskiaikaisessa astrologiassa tämä näkyy kahdella alueella.

Ensinnäkin se näkyy luonteessa (temperamentissa). Keskiaikaiselle astrologille ensimmäinen huone ei ole se persoona tai kasvot, jotka näytämme yhteisölle – tätä on ennemminkin 10. huone (maine, teot; tekeminen näyttää mitä olet). Askendentti ja ensimmäinen huone näyttävät kehon ja kehon terveyden – ja näiden jatkeena tietyt persoonallisuuden piirteet ja taidot. Luonteen tulkittamisessa käytetään nousevan merkin, sen hallitsijan tai almuten-hallitsijan, Askendentilla olevien tai sitä aspektoivien planeettojen primitiivisiä ominaisuuksia. Laskemalla yhteen ovatko nämä ominaisuudet kuumia, märkiä, kylmiä vai kuivia, astrologi selvittää miten henkilön luonne painottuu: jos se on kylmä ja kuiva, henkilö on melankolinen, mikä lisää energiatason joka on pidättyväisempi sekä katsantokannan joka on vakavahko tai jopa synkkä.

Toiseksi astrologit etsivät erityistä planetaarista signifikaattoria, joka antoi tiettyjä fyysisiä piirteitä ja luonteenpiirteitä: Jos se oli Saturnus, henkilön kehoa ja persoonallisuutta värjivät Saturnuksen piirteet. Kuten yllä mainittujen Merkuriusta ja Kuuta koskevien eroavaisuuksien kohdalla auktoriteetit olivat eri mieltä myös siitä, miten tämä signifikaattori löydetään: Ptolemaios ja Schoener käyttävät Merkuriuksen ja Kuun hallitsijoita (muiden kriteerien ohella), Abu 'Ali Askendentin Hallitsijaa; Lillyllä on pisteytyssystemi jonka avulla löydetään "tavat". Mutta huomaa, että Abu 'Ali kelpuuttaa kumman tahansa taivaan valon signifikaattoriksi, kun taas Ptolemaios, Schoener ja Lilly eivät. Moderni astrologia on jälleen vaihtanut tämän planetaarisen signifikaattorin aurinkomerkkiin, ja siten säilyttänyt sekä *Almutem Figuriksen* henkisen funktion että maallisen persoonallisuuden samalle eläinradan merkille.

Jos haluaisimme maalata kuvan antiikin ajan onnellisen ihmisen ideaalista, katselisimme ihmistä jolla on vähän esteitä, tasapainoinen ja nokkela mieli sekä hyvänsuopa tunne-elämä. Tämä henkilö täyttää itselleen soveltuvat yhteisölliset toiminnot, huolehtii vastuistaan, käyttää menestyksellisesti erityislahjakkuuksiaan ja hänellä on hyvä terveys. Lisätään tähän vielä se, että henkilö vaalii erityistä yhteyttään jumaluuteen jonkin tietyn uskon kautta. Yhdistämällä astrologisia tekniikoita näihin tasoihin saamme aikaan (a) monipuolisen ja kehittyneen tulkinnan henkilön luonteesta ja elämästä, jossa (b) käytetään kurinalaista menetelmää johon liittyy vain vähän arvailua, ja (c) joka valmistelee astrologin antamaan neuvoja asioista jotka haittaavat ja saattavat olla esteinä onnellisuudelle. Aivan kuten todellisessa elämässäkin keskiaikainen syntymäkarttatulkinta näyttää kuinka yhteen persoonallisuuteen voi kuulua monia erilaisia tarpeita ja piirteitä: voit olla tuntematon ja matalapalkkainen (alhainen arvo/asema) ihminen, jolla on korkea ja dynaaminen energiataso (koleerinen luonne), joka on taitava laboratorioon liittyvissä tieteissä (Mars ammattina), mutta jonka järki ja tunteet ovat epätasapainossa (haavoittunut Merkurius-Kuu), ja joka tuntee epämääräistä syyllisyyttä ja häpeää elämästä (*Saturnus Almutem Figuriksena*), ja jolla on nokkela ja fiksu, selityksiä etsivä

mieli (Merkurius planetaarisena signifikaattorina). Yhteiskunnallisen aseman ohella nämä ovat henkilön mielen ja psykologian piirteitä. Kaikki nämä piirteet vaikuttavat siihen, onko henkilö onnellinen, pärjääkö hän hyvin vai huonosti. Selvästikään keskiaikainen astrologia ei ollut karkeaa eikä vivahteetonta mitä tuli onnellisuuteen ja psykologiaan!

Henkilökohtainen onnellisuus ja "ensisijainen motivaatio"

Tuoreempi onnellisuuteen liittyvä tekniikka, joka perustuu keskiaikaisiin periaatteisiin, on nimeltään "ensisijainen motivaatio". Tätä tekniikkaa opetti Zoltan Mason, ja nyt sitä opettaa hänen oppilaansa Robert Zoller, joka välittää sen eteenpäin keskiaikaisen astrologian kursseillaan. Se on hyvä tapa saada aikaan paikkansapitäviä lausumia siitä miten henkilö tavoittelee "henkilökohtaista onnellisuutta" – kuten minä sitä kutsun. Koska siinä käytetään nousevaa merkkiä ja Askendenttia (kuten monissa tekniikoissa yllä), sillä on yhteyksiä joihinkin perinteisiin tulkinta-alueisiin.

Ilmaisu "ensisijainen motivaatio" tulee epäilemättä aristoteelisesta käsityksestä taivaallisesta "ensimmäisestä liikuttajasta" (eli Jumalasta), joka on ensisijaisesti ja viimekädessä vastuussa kaikesta muutoksesta ja liikkeestä maailmankaikkeudessa. Niinpä ihmisen ensisijainen motivaatio on jokin ensisijainen ja perimmäinen tarve tai mielenkiinnon kohde, joka liikuttaa häntä maanpäällisessä elämässä. Sovinnaisen onnellisuuskäsityksen mukaan kaikki tarvitsevat rahaa, ystäviä, tasapainoisen mielen jne. ollakseen onnellisia. Mutta yksilöillä on myös tarpeita ja mielenkiinnon kohteita, jotka ovat enemmän tai vähemmän heille ominaisia: nämä piirteet muokkaavat osaltaan yksilöllisiä persoonallisuuksiamme ja kertovat kuka ja mitä olemme.

Pähkinänkuoressa ensisijainen motivaatio paljastuu nousumerkistä. Sen merkkihallitsijan (ja/tai voimakkaimman hallitsijan) huonesijainti on se elämänalue, jossa yksilö pyrkii motivaationsa toteuttamaan. Ensimmäisessä huoneessa ja Askendentilla olevat planeetat antavat lisätietoa. Planeettojen luonne ja kunto sekä aspektit, niiden hallitsijoiden voimakkuus ja sijainti kertovat siitä, pystyykö henkilö toteuttamaan ensisijaisen motivaationsa, ja miten.

Oletetaan esimerkiksi, että Skorpioni nousee. Henkilöä liikuttaa pohjimmiltaan skorpionimainen tarve. Jos tämä tarve täyttyy, henkilö kokee henkilökohtaista onnellisuutta. Mikä tämä motivaatio sitten on? Skorpioni on vetinen, feminiininen merkki: henkilö tarvitsee (feminiininen) tunteellista (vetinen) turvallisuutta (feminiininen). Lisätään joukkoon kaikki muut Skorpioniin liittyvät merkitykset: henkilö tarvitsee tunteellista turvallisuutta tietynlaisen tiedonhankinnan ja energian kautta (kiinteä merkki jne.). Tämä merkitsee sitä, että henkilö on onnellinen jos hän voi tuntea itsensä turvallisiksi, suojelluksi ja niin edelleen. Jos asiat eivät tunnu turvallisilta, hän tuntee olonsa hermostuneeksi ja onnettomaksi.

Huomaa, että vaikka jollain tasolla kaikki tarvitsevat "turvallisuuden" tunnetta, kaikille se ei ole muiden asioiden yli ajava tarve. Kaikkien onnettomuus ei myöskään ilmene turvattomuuden tunteena. Jos henkilöllä nousee Kaksoiset, hän on motivoitunut etsimään vuorovaikutusta toisten kanssa, hänen täytyy olla vapaa ja aktiivinen, sekä kaikkia niitä perusasioita joihin Kaksoiset viittaa. Onnettomuuden tunnetta aiheuttaa ja se ilmenee kahlitsemisena, eristäytymisenä, rajoituksina.

Lisäksi ihmiset voivat toteuttaa ensisijaisen motivaationsa eri tavoin, missä Askendentin merkkihallitsija (tai voimakkain hallitsija) tulee kuvioihin. Keskiaikaisessa astrologiassa merkkihallitsija on pääasiallinen hallitsija, joka on vastuussa huoneeseen liittyvien asioiden toteuttamisesta. Huoneeseen liittyvillä asioilla on tapana kallistua siihen huoneeseen päin, jossa tuo hallitsija on. Olkoon saman Skorpioninousuisen henkilön merkkihallitsija (Mars) 10. huoneessa. Tämä merkitsisi sitä, että henkilö pyrkii toteuttamaan tunteellisen turvallisuuden tarpeensa yms. (Askendentti) hankkimalla mainetta, menestystä, toimintaa (10. huone) sekä Marsille ominaisen toiminnan kautta: haastamalla muut, tekemällä yllättäviä ja rohkeita asioita. Toisin sanoen kun henkilö on aktiivinen, tavoittelee mainetta ja menestystä, silloin maailma tuntuu hänestä oikeanlaiselta, silloin hänellä on tunnetasolla turvallinen olo, silloin hän on onnellinen. Kun hän on tuntematon, ei saavuta eikä tee mitään, hän tuntee olonsa juurettomaksi, epävarmaksi, hermostuneeksi ja on onneton. Abu 'Ali sanoo, että Mars 9. huoneessa merkitsee hevosista pitämistä, sotia ja viiniä. Niinpä jos Mars olisi 9. huoneessa, henkilö saattaisi etsiä turvallisuuden tunnetta liittymällä armeijaan tai muuten tavoittelemalla maailman matkailua ja mainetta. Hallitsijan luonne ja sijainti kertovat siis mikä tuottaa henkilölle henkilökohtaista onnellisuutta, ja henkilön onnellisuuden kaipuu johdattaa hänet tavoittelemaan juuri näitä asioita.

Pelkästään tämä tulkintamalli tuottaa 144 erityyppistä ensisijaista motivaatiota (12 motivaation merkkiä ja 12 toteuttamishuonetta). Mutta huomaa myös, että jos hallitsija on heikko tai vahingoittunut, sen on vaikea suorittaa tehtäviään. Oletetaan että samalla henkilöllä on Mars 7. huoneessa, Härässä, neliössä Saturnukseen joka on 10. huoneessa. Henkilö etsii onnea ihmissuhteista. Millaisista ihmissuhteista? Luultavasti avioliitosta, mutta yleisesti ottaen Marsille tyyppillisistä ihmissuhteista. Mars on vahva koska se on 7. huoneessa. Jos se olisi loistavassa kunnossa, henkilö etsisi innostavia, dynaamisia, haastavia ihmissuhteita – mutta sellaisia jotka kuitenkin saisivat hänet tuntemaan, että asiat ovat niin kuin niiden pitää olla mahdollisesta vihasta ja äkkipikaisuudesta huolimatta. Mutta koska Mars on rappiolla (engl. detriment) ja koska vahvan Saturnuksen tekemä neliö vahingoittaa sitä, Mars toimii huonosti ja väkivaltaisesti. Henkilö on epävakaa. Jos tarkastelisimme hänen 7. huonettaan saadaksemme selville, millaisia ihmissuhteita hänellä on, sanoisimme, "henkilö hankkii vihollisia; jos hän menee naimisiin, avioliitto on luultavasti huono."

Henkilön onnellisuuden kannalta tämä merkitsee sitä, että hän luultavasti pyrkii

jatkuvasti romanttisiin ja vastakkain asetteluihin perustuviin tilanteisiin. Hänen turvallisuuden tarpeensa johdattaa hänet ihmissuhteisiin koska Mars on 7. huoneessa. Mutta hän ei tule onnistumaan. Jos hän tulisi keskiaikaisen astrologin vastaanotolle, kuvittelen että hän sanoisi, "Olen onneton ja epätoivoinen. Ihmissuhteeni epäonnistuvat, olen jatkuvasti vihainen ihmisille."

Yksi keskiaikaisten menetelmien vahvuus on se, että hallitsijuuden monet tasot tarjoavat useita toteuttamiskeinoja: merkin muut hallitsijat voivat näyttää mihin henkilön kannattaisi pyrkiä. On totta, että henkilö kallistuu kohti huonetta, jossa merkkihallitsija on (7. huone). Mutta jos tämä polku on haavoittunut, astrologi voi ehdottaa vaihtoehtoja. Skorpionilla ei ole ylennyshallitsijaa, mutta sillä on kolme kolmoishallitsijaa, rajan hallitsija sekä dekaanihallitsija. Näistä kolmoishallitsijat ovat vaikutusvaltaisimpia. Jos Venus (yksi Skorpionin kolmoishallitsijoista) on ylennyksessä 5. huoneessa Kaloissa, se on melko vahva (5. huone on kulmahuonetta seuraava huone) ja sillä on hyvin arvoa (se on ylennyksessä Kaloissa). Venus pystyy toimimaan Askendentin hallitsijana. Astrologi voi neuvoa henkilöä kultivoimaan Kalamaisia ja Venuksella ominaisia hauskanpidon muotoja. Jos Venus olisi 4. huoneessa, ehkä kodin kehittämisestä olisi apua. Henkilön täytyy tuntea olonsa turvalliseksi tunnetasolla ollakseen onnellinen. Siinä ei auta raha, tasapainoinen mieli eivätkä muut tavanomaiset onnellisuuden muodot. Ensisijaisen motivaation tai henkilökohtaisen onnellisuuden tekniikka on siis nopea ja helppo tapa tehdä onnellisuuden tarpeesta henkilökohtainen ja yksilöllinen.

Joskus keskiaikaista astrologiaa syytetään siitä, ettei se ota huomioon onnellisuutta ja psykologiaa. Tämä menetelmäkimppu osoittaa, että onnellisuudella ja psykologialla on merkityksensä keskiaikaisessa astrologiassa. Keskiaikainen astrologia vieläpä (a) tarjoaa monisyisen analyysin näistä asioista, joka (b) ottaa huomioon asiakkaan yksilöllisyyden, ja jossa (c) on sisään rakennettu neuvonantotoiminto useiden hallitsijoiden muodossa. Keskiaikainen astrologi pystyy ehdottamaan vaihtoehtoisia, rakentavia toiminta- ja kokemistapoja (joita useat hallitsijat kuvastavat), jotka voivat auttaa asiakasta menestymään objektiivisesti ja siten olemaan onnellinen. Pakettiin sisältyvät myös henkiset asiat, jotka olen vasta vain maininnut lyhyesti. Keskiaikaisen/perinteisen ja modernin astrologian todellinen ero -- mitä onnellisuuteen tulee -- on siinä, että keskiaikainen astrologia yhdistää nämä tulkintatekniikat näkemykseen, jossa painotetaan ennustamista ja jonkinasteista kohtaloa. Tällaiset painotukset vaativat erilaista lähestymistapaa neuvonantoon. Erityisesti muinaisilla hellenistisillä astrologeilla oli hyvin muodostettuja ja mielenkiintoisia näkemyksiä näistä asioista. Niitä tutkin kuitenkin toisella kertaa toisessa artikkelissa.